

Am dorit mult

Verset călăuzitor: Luca 22.15

Luca 22.15: Și [El] le-a zis: „Am dorit mult să mănânc paștele acesta cu voi înainte de a pătimi.”

În Luca 22 citim un cuvânt al Domnului pe care nu-l găsim în Matei 26, unde vedem aceeași scenă a mesei cu mielul de Paște. Domnul le spune ucenicilor Săi, după ce a stat la masă cu ei: „Am dorit mult să mănânc paștele acesta cu voi.” - De obicei ne gândim doar la cât de multă dorință și nevoie avem *noi* de a lua Cina Domnului, și dacă *noi*, care avem multe lipsuri și slăbiciune, o luăm în mod demn. Dar oricât de importante ar fi aceste întrebări la locul lor, este totuși binefăcător pentru inimă să-L auzim aici pe Domnul spunând: „Am dorit mult să mănânc paștele acesta cu voi.” Cu siguranță că Domnul nu se gândea doar la Paște, când a spus aceste cuvinte, dar și la instituirea Cinei Domnului; și cu siguranță chiar și acum este dorința inimii Sale de a ne vedea adunați la masa Sa, pentru a vesti moartea Sa.

Este greu de înțeles cum mulți creștini se mulțumesc să se prezinte la masa Domnului doar din când în când, referindu-se la slăbiciunile și imperfecțiunile lor. Alții dau ca motiv pentru participarea lor atât de rară la Cina Domnului faptul că se teamă că vor lua masa în mod nedemn sau că își vor face un obicei din aceasta și astfel vor deveni indiferenți. Oare nu erau ucenicii slabi? Și nu este frângerea pâinii un mijloc de întărire și nu ne este ea oferită tocmai pentru că suntem slabi? Cu siguranță, dacă celor slabi nu li se permite să participe, atunci fiecare creștin credincios este exclus de la această binecuvântare. Este de cea mai mare importanță să se vadă că Domnul tocmai ucenicilor slabi, dintre care unul s-a lepădat de El la scurt timp după aceea și trei dintre ei nu a putut veghea cu El nici măcar o oră, le-a spus aceste cuvinte emoționante: „Am dorit mult”. Când suntem slabi, aici, la masa Domnului, găsim întărire și o nouă putere; dacă descoperim deficiența dragostei noastre, iată că aici putem fi întăriți de marea dragoste a Domnului, care ne arată trupul Său frânt și sângele Său vărsat, și suntem încurajați la dragoste, ca să-L putem iubi pe Cel care a făcut atât de mult pentru noi și ne iubește așa de nespus de mult.

Apostolul a fost nevoit să pronunțe credincioșilor din Corint o mustrare serioasă; căci ei au venit împreună la Masa Domnului și au făcut din ea o masă obișnuită. Ei s-au adunat și au mâncat și au băut, iar cei care au venit ultimii au rămas flămânzi, în timp ce ceilalți erau sătui și chiar beți. - Dar Masa Domnului este chiar și în zilele noastre mult dezonorată, deși într-un mod diferit de cel al corintenilor. Chiar și astăzi ea este adesea transformată într-o masă obișnuită, la care oricine, dacă el are doar o formă creștină, se poate apropia de ea fără piedici. Cu siguranță, dacă Domnul Însuși ar fi vizibil la această masă, unii s-ar da înapoi cu groază; dar cu siguranță și copiii lui Dumnezeu ar trebui să-și spună atunci că mănâncă într-un mod nedemn, pentru că se află la o masă la care iau parte chiar și cei mai mari dușmani ai lui Hristos.

De asemenea, este întotdeauna o dovadă că un creștin are o înțelegere redusă a relației sale reale cu Domnul, dacă se teme că va deveni indiferent prin participarea la frângerea pâinii în fiecare duminică. Ar fi posibil ca o mireasă să poată spune: „Aș prefera să nu-mi amintesc atât de des de dragostea mirelui meu, pentru că aceasta m-ar face indiferentă sau ar deveni o obișnuință”? Nu, cu siguranță nu. Și cum ar putea fi acest lucru în cazul unui adevărat copil al lui Dumnezeu? Nu s-ar putea cu același drept spune: „Nu vreau să mă rog atât de des sau să citesc atât de des în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că altfel astfel de lucruri ar deveni un obicei”? - Într-adevăr, nu există nimic care să ne poată întări atât de mult pentru o trăire demnă, precum este conștientizarea dragostei desăvârșite a lui Dumnezeu; iar Masa Domnului este locul unde El vrea să ne vorbească într-un mod cu totul deosebit despre dragostea Sa incomparabilă.

Titlul original: „Kurze Betrachtungen“
din *Botschafter des Heils in Christo*, 1868, pag. 98–99.